

ДЪТЕ И ПТИЧКА.

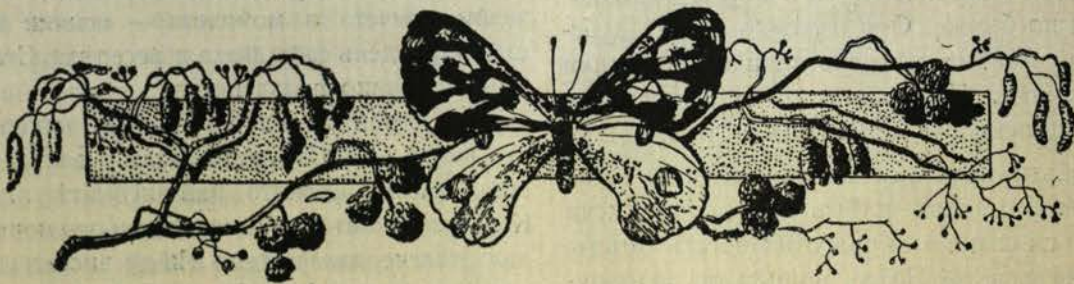
(По А. Плещеевъ).

„Гори, поле, цвѣтя, небе
Обичашъ, птичко, но кждѣ
Главичка ще си свиешъ ти,
Кога зла зима врѣхлети?“

— Далечъ на югъ ще отлѣтя,
Гдѣ има слънце и цвѣтя;
При васъ ще дойда чакъ кога
Пакъ пролѣтъ тукъ стопи снѣга.

„Но може пжтя да сгрѣшишъ,
Или отъ студъ да се смразишъ“.
— На волна птичка, милый мой,
Богъ сочи пжтя, не се бой!

Ранъ-Босилекъ.

БѢДНИЯТЪ БОГАТАШЪ.

(Приказка за дѣца и юноши).

Имало нѣвга си единъ бѣднякъ. Легналъ той еднажъ да спи, а сънь го не хващаль — току си мислѣлъ: „Защо ли тѣй тежко живѣять бѣднитѣ хора на свѣта? И защо ли богатитѣ сж тѣй свидливи. Гледашъ нѣкого: има пълни сандѣци съ богатство, а скжперникъ — отъ гладъ ще умре. Да бихъ билъ азъ бога-

ташъ, не така щѣхъ да живѣя. Славно днитѣ бихъ си минавалъ, па и на другитѣ бихъ охотно помагалъ“.

Изведнажъ той чува, че нѣкой му казва: „Щомъ искашъ богаташъ да бждешъ, вземи тая кисия; въ нея има само една жълтица, ала щомъ я извадишъ, тозчасъ на нейно мѣсто